

1.

Er hangt een loodgrijze lucht boven het voetbalveld. Door de harde wind doen de regendruppels zeer op mijn hoofd. De takken van een hoge treurwilg die naast het clubgebouw staat, zwiepen heen en weer. Zo nu en dan breekt er eentje af en komt op het veld terecht. Gelukkig zijn het kleine takken die mijn trainer onverstoortbaar opraapt en in de bosjes werpt. Alsof er niets aan de hand is, roept hij ons aanwijzingen toe. Het lijkt nu al donker te worden, hoewel het nog maar middag is. Nog niet eens vier uur. Geïrriteerd realiseer ik me dat ik weer op de klok kijk. Die hangt pontificaal boven de ingang van het clubgebouw. Een donkergroene ronde klok met witte wijzers. Een lelijk ding zonder fratsen. Ik heb helemaal geen zin in om te trainen, ik wil naar de warme kleedkamer. Mijn trainingspak is doorweekt en ik sop in mijn schoenen. Wat een ellende en we moeten nog een uur. De training duurt van half vier tot vijf uur.

Ik zie dat mijn teamgenoten in een cirkel gaan staan. Jakkas, ik heb de opdracht gemist. Het is beter om op te letten, maar mijn blik wordt opnieuw naar de klok getrokken. Ik ril van de kou.

‘Carlijn, je moet opletten. Ga naast Marianne staan.’ De donkere stem van mijn trainer schalt over het veld. Hij komt met ferme passen op mij aflopen en ik zie aan de frons op zijn voorhoofd dat hij boos is.

‘Ik ga al,’ stamel ik en ontwijk zijn blik. Mijn trainer is groot en fors en boezemt ontzag in. Zijn grijze haar is kort en op zijn spitse neus rust een kleine ronde bril. Hij draagt altijd hetzelfde blauwe trainingspak met de naam van onze sponsor in rode letters op de mouwen en rug.

Mijn teamgenoten kijken me bezorgd aan. Het bloed stijgt naar mijn wangen. Als je niet meteen doet wat hij wil, word je op je nummer gezet. Hij wijkt er niet voor terug om je uit te schelden. Vorige week nog was Lidia huilend het veld afgerend. Gelukkig word ik gered door Marianne die mijn arm pakt en me meesleept naar de cirkel. Opgelucht slaak ik een diepe zucht.

‘Dankjewel, je hebt me gered.’

‘Je weet toch hoe hij tekeer kan gaan, vooral als het zulk beestenweer is.’ Natuurlijk weet ik dat. Hij is een goede trainer, maar niet gemakkelijk. We zijn afgelopen seizoen landskampioen geworden van onze leeftijdsklasse en dat is een prestatie om trots op te zijn. Om dat te bereiken, hebben we hard getraind. Volgens onze trainer kunnen we dit jaar opnieuw winnen, maar omdat andere teams ons willen verslaan en harder trainen om dat te kunnen, moeten wij dat ook. Natuurlijk gaan we ervoor en maken we soms grapjes in de kleedkamer over hoe slecht hij ons behandelt. We noemen hem stiekem een hork, maar intussen zijn we ook trots dat we het volhouden en ons er niet onder laten krijgen door een nare opmerking of een zware oefening.

‘De bal heen en weer tikken! Sneller Carlijn.’ Ik sloof me uit en merk niet meer hoe hard de regen op het veld spat. We rennen over het gras heen, spelen elkaar de bal toe en mogen oefenen met penalty’s nemen. Om exact vijf uur roept de trainer dat het genoeg is geweest. Als we als verzopen katten naar de kleedkamer lopen, komt hij ons achterop en zegt: ‘Goed gedaan meiden. Vrijdag trainen we weer anderhalf uur en gaan we ons richten op sprinten met de bal aan de voet.’ Een paar van ons zuchten diep, waarop hij reageert: ‘Ik vraag veel van jullie, dat weet ik. Als je er problemen mee hebt, dan kun je dat melden. De meisjes van het B-team staan te springen om jouw plekje.’ Marianne rolt met haar ogen en ik begin te lachen.

‘Carlijn, mijn opmerking geldt vooral voor jou. Jij staat op de wip.’ Wat is dat nou? Twijfelt hij aan mij? Dat is echt belachelijk. Ik doe mijn stinkende best en vind mezelf één van de besten van de aanvallers, maar hij dus niet. De volgende keer moet ik hem voor eens en altijd overtuigen, want als ik in het B-team kom, dan heb ik er geen zin meer in. Voetbal gaat bij mij boven alles, ik sla zelfs feestjes over als we de volgende dag een wedstrijd hebben. Dan hoor ik hem vragen of ik hem heb begrepen en zeg ik met mijn meest krachtige stem: ‘Ja, ik zal mezelf bewijzen, ik hoor hier.’

Nadat ik me heb verwarmd door de stralen van de douche en droge kleren heb aangetrokken, zie ik dat het nog steeds regent.

‘Bah, nu word ik weer nat.’

‘Wij worden gelukkig opgehaald met de auto.’

Marianne, Irene, Bea en Trees staan onder een afdak te wachten op Bea’s vader. De andere meisjes lopen naar de bushalte. Ik haal mijn fiets van het slot en bind mijn sporttas onder de bagagedrager. Helaas ligt mijn regenpak in de schuur, dus word ik weer kletsnat voordat ik thuis ben. Mijn moeder vindt brengen en ophalen maar verwennerij. Ze heeft er ook geen tijd voor. We zijn met zijn tweetjes, want mijn vader is al voor mijn geboorte overleden. Hij was een professionele voetballer bij FC Utrecht en speelde een aantal keren mee in Oranje. Tijdens een zeilreis met zijn vrienden is hij overboord geslagen en verdronken. Mijn moeder praat er niet graag over en ik vraag er niet naar. Natuurlijk vraag ik wel eens iets over hem, maar dan wordt ze meteen emotioneel en zie ik haar ogen glanzen van de tranen. Ze vindt het verschrikkelijk zielig voor mij dat ik zonder vader opgroeï, maar dat vind ik niet. Ik weet niet beter en dat zeg ik haar ook altijd. Toch wordt mijn moeder altijd huilerig als ik over hem praat en dat vermijd ik dus maar liever zoveel mogelijk. Ik weet alleen dat ze een beetje trots op me is omdat ik ook van voetbal houd en er goed in ben. Eigenlijk vindt ze topsport te veel van het goede, mijn schoolprestaties interesseren haar meer.

Zo snel als ik kan, fiets ik naar huis. Het zit me niet mee want alle verkeerslichten springen op rood, zo gauw ze me in de gaten krijgen. De afstand tussen mijn huis en

het voetbalveld is niet groot, ongeveer een half uurtje fietsen. Ik houd van fietsen, maar niet van fietsen in de regen. Als ik straks thuis ben, zal ik meteen mijn regenpak in mijn fietstas stoppen. Dit overkomt me geen tweede keer.

Thema: Nadenken over de manier waarop mensen communiceren en het effect ervan

Vragen:

1. Wat denk jij over de manier waarop de trainer met de meisjes omgaat? (Bijvoorbeeld: *“Carlijn, mijn opmerking geldt vooral voor jou. Jij staat op de wip.”*)
2. Wie van jullie doet er aan sport en heeft het wel eens meegemaakt dat een trainer of coach zo doet?
3. ...